

NPR Chevrolet
26 Puestos

RIF.: J-30055689-1

Senior
24 Butacas

Viale Urbano
48 Puestos

IVECO 32 Puestos

IVECO para Discapacitados
23 Puestos

**ENOLOGIA,
SEGURIDAD Y
CONFORT
SOBRE RUEDAS
HECHOS EN VENEZUELA**

Paradiso 1200

Todos según Normas Covenin

FORMACIÓN: Calle La Joya, con Av. Libertador, Edif. Centro GII, Piso 1, Chacao, Caracas - Venezuela.
D.: (0212) 263.64.83 / 99.26 - 264.67.98 - Fax: (0212) 261.15.57 - E-mail: intercarcaracas@cantv.net • www.intercar.com.ve

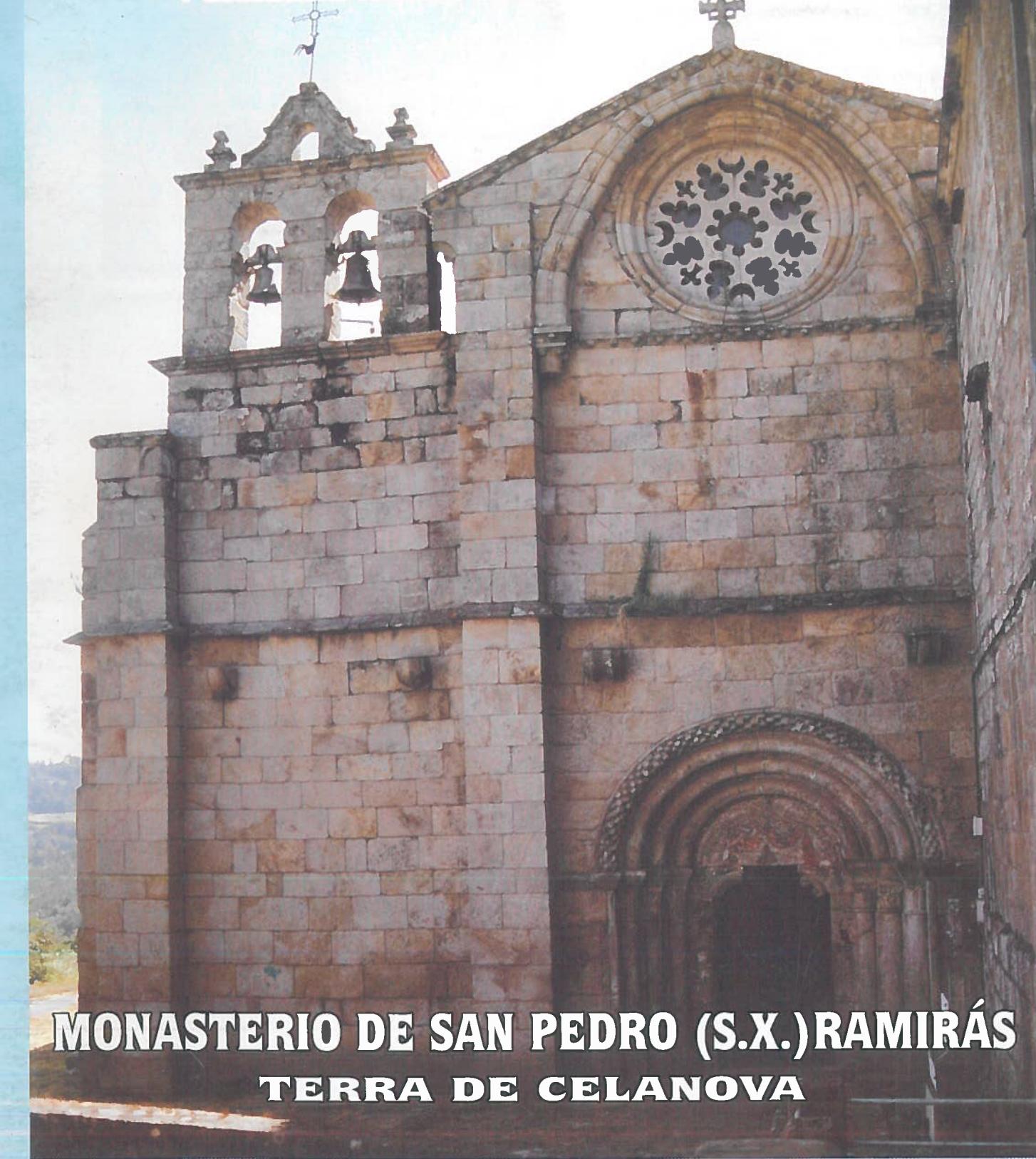
DIRECCIÓN: Carrera 6, entre Calles 17 y 18, Barrio Simón Bolívar, Zona Industrial Ureña - Edo. Táchira.
D.: (0276) 787.31.11 / 31.55 / 31.46 - Fax: (0276) 787.33.74 - E-mail: Intercar@cantv.net • www.intercar.com.ve

AÑO 2012

Nº 22

AIRES DA MINA TERRA

Publicación: Terra de Celanova e Baixa Limia A.C.

**MONASTERIO DE SAN PEDRO (S.X.) RAMIRÁS
TERRA DE CELANOVA**

Bar Restaurant

La Carabela

ESPECIALIDAD EN PESCADOS Y MARISCOS

Las mejores carnes y bebidas
paellas y arroz marinera
(por encargo)

**CAZUELA DE MERO, MARINERA,
CORDERO, CONEJO Y LACON CON
GRELOS, CON CHORIZOS
DE CEBOLLA**

Esquina Urapal - La Candelaria
Telfs: 576.57.49 - 578.30.29
Fax: 577.04.64

**CONSTRUCTORES - ESTRUCTURISTAS
VENTA DE GRÚAS TORRE
Y MAQUINAERIA PARA CONSTRUCCIÓN**

Dirección Fiscal:
Esq. N° Pastor a Puente Victoria, Edif.
Centro Villasmil, Piso 7, Ofic. 717. Urb.
Parque Carabobo, La Candelaria. 1010,
Distrito Capital-Venezuela
Telefax: (+58 212) 576.61.95
(+58 212) 578.16.57

Rif. J 001137769

Confecciones Encarna, C.A.

SOCORRO A PLAZA ESPAÑA EDIFICIO MAZAL
4to. PISO. TELF: 561.36.39
CARACAS

Av. Andrés Bello, Edif. Olimpo P.B., Local "C", Maripérez.
Telf. 212-5782398 / 3041 - Fax. 212-5750172

Camiño xacobeo, Miñoto ribeiro “Polas terras de padrenda”

Castor Perez Casal

Introducción:

Dende que tiven a sorte de topar con estas térras, unha das maiores ilusións que rebuía en mí era a da colaboración na recuperación da historia desta comarca. O longo dos anos fun dando cos acontecementos do pasado que pouquño a pouquño trataba de fier, poñendo a disposición do público, en xeral, e dos diferentes medios en particular, todo esto sen agardar nada a cambio. A cuestión que hoxe imos plantear neste pequeño documento implica, por riba de todo, un estricto reguerosismo con todos os datos que permitan contemplar un proceso do pasado no presente, con vías de futuro.

Son moitas as fontes pendentes de consulta, os documentos perdidos, extraviados ou en casas aldeas; tamén resulta clarificador que gran parte desta documentación atópase nos diferentes arquivos e bibliotecas da veciña Portugal; mais existen pistas irrefutables que confirman a existencia dun camiño xacobeo de vital transcendencia no pasado, que entrando en Galicia por térras de Padrenda, dirixíase polo Ribeiro cara a cidade do Apóstolo e que calquer historiador non podería deixar de amosar o mundo enteiro. Pensó, que temos entre as mans, a posibilidade de saldar unha deuda histórica con estas terras.

Dende a máis profunda e sinceira humildade, inicio este proxecto que, de non acadar a finalidade que se persegue, permitirá a lo menos a recuperación dun pequeno espazo da historia deste pobo que é Padrenda.

LOCALIZACION

O municipio de Padrenda ocupa o extremo SO da gran unidade configurada pola depresión de Ourense e bordes, rexida polo Miño central. Limita o Norte con Crecente, Pontedeva e Gomendio, o Sur con Portugal o Este con Quíntela de Leirado e o Oeste con Portugal. Ten unha extensión de 57 Km² áñda que non se sitúa entre as máximas da provincia que adoitan superar-los cen kilómetros cadrados. Na actualidade a súa poboación sitúase nos 2.455 habitantes distribuídos nas parroquias de: O Condado, Crespos, Desteriz, Monterredondo, Padrenda e A Torre; esta última perdeu varios lugares, reagrupados na más recente parroquia de: Gorgua.

Nun pequeno espacio de terreo cujas líneas maestras do relieve, moi quebrado diríxense de N a S. Ou de SE, a NO, obedecendo a rede de drenaxe base do Miño, sucédense rápidamente as distintas unidades xeomorfológicas, de maneira que se salva un desnivel superior os 1.100 m.unha distancia inferior os 8 km.(Pena

Rubia-Regueiro). O dominio da Serra medio-baixa comprende a área sur e Este do municipio, con altitudes coma Pedra Rubia (1.227 m.) que presenta unha suave topografía moi desgastada pola erosión. A superficie de aplanamento superior, cara o centro e E. (Gorgua, Monterredondo e Padrenda, e un escalón paralelo o anterior onde afloran núcleos montañosos coma o Alto do Bostelo (719 m.).

Aquí conflúen varios regatos que forman as cabeceras do Barxa e Gorgua, surcos fluviais que escomezan a fraguar vales por debaixo dos 600 m. pertenecentes a surperficies de aplanamento inferior (Crespos), que xunto ca área degradada ou vales (Condado, Desteriz, Padrenda) descendente ate os 200 m. de Pontebarcas. En conxunto podemos decir que se trata dunha zona de media montaña e vales.

O Miño constitúe a arteria fluvial principal, constituindo dúas subcuncas que son Barxa e Deva as, que verten cursos menores coma o río Gorgua e diversos regatos (Os Pereiros, Cordeseira). O clima vese condicionado polos dous potentes axentes xeográficos que constantemente veñen definindo e diferenciando a Padrenda referímonos o Miño e o seu val e o factor altitude. Podemos falar así de dás subvariedades climáticas: Oceánico de montaña o centro e o sur, nembargantes no N. e NO atopámonos con caracteres climáticos transitorios entre o oceánico mediterráneo e o oceánico húmedo con tendencia a aridez estival, subtipos propios da zona de Ourense e o Baixo Miño. Así o Miño suaviza as irregularidades termopluviométricas se ven aumentan as neboas e descendente as precipitacións (1.500-200 mm anuais). As temperaturas son más frescas no subsector montañoso e más acentuadas, con maior oscilación térmica e marcado veraniego, na zona chan. Nambo-los dous casos danse as máximas en Xullo e as mínimas en Xaneiro.

A vexetación está composta de extensos bosques de pinos e verdes prados, a pesares de que alá polo século XVIII informábanos o Marques de Ensenada que estas térras eran abundantes en dehesas de robles e castiñeiro.

UN POUGO DE HISTORIA

Os vestixios más antiguos localizados no municipio de Padrenda, falanos dun primitivo poblamiento prehistórico (3.000-2000 a.C.) que se fai patente en diferentes asentamientos megalíticos con 101 túmulos sepulcrais en torno ao río Miño ou nas "Mamoas da Bandexa". Dúas aras romanas, unha atopada en Gresufe (San Xoán de Crespos-Padrenda), e outra ubicada na

toponimia como Desteriz ou Esmoriz que nos referian algún posesor suevo, testimonian a continuidade da poboación,nos primeiros anos da Idáde Antigua.

A historia seguiu o seu curso e, da Idade Media, temos infinidade y testemuños arqueolóxicos como os sepulcros medievais que se atoparon baixo a praza de San Roque (Crespos): ou documentais tipo foros... Así na Plena Idade Media (S.X.XII) pódese constatar como os mosteiros de Sta.María de Fiaes,e o de Celanova dispónfan de grandes posesións-donacións: como así se percibe nos Tombos destas entidades.

(Continua en el proximo número 23)

AIRES DAMIÑA TERRA DISTRIBUCIÓN GRATUITA GRACIAS A LOS ANUNCIANTES

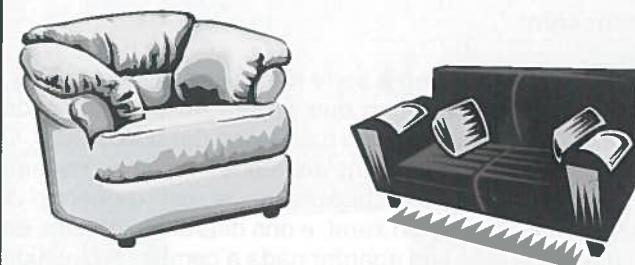
GOMAR, C.A.
RIF: 00079879-6

MUEBLES
Y ARTEFACTOS DEL HOGAR
VENTAS A CRÉDITO Y CONTADO

COMERCIAL GOMAR, C.A.
Av. Francisco de Miranda
Edificio Sakkal - Frente a torre de Petare
Teléfonos: 272.71.20 / (0416) 620.57.49
Telefax: 272.33.20

Colchones de todas las marcas

Almacenes Guayana s.r.l.

Muebles en General

1ra. TRANSVERSAL DE GUAICAPURO
DETRÁS DE C.A.N.T.V
TELF: 571.69.43

A VIDA SECRETA DAS CASAS REITORAIS

Xosé Lois Ripalda

de Portugal pra fixar entre outras causas. llindeiros dos seus reinos.

O O B X E C T I V O D O BANDOLEIRISMO

Malia hai que decir que outros acudían a estes sitios con miras moi diferentes, ao ser lugares atraentes para os inimigos de alleo, por mor da sona de furtura que nelas había. Así, ao ir dos anos, sufrieron os ataques dos bandoleiros sobre todo entre 1818 e 1827.

Cabe sinalar a Xan Quinto que asolou unha reitoral non lonxe da Cañiza onde matou ao cura e súa sobriña; Manuel Gómez, alcumado "O Truco" que acometeu a do cura párroco de San Andrés de Boimenta, en Viveiro e, sobre todo, Manuel Casanova que fixo o mesmo na reitoral das Granas no concello de Mañón, na Coruña. Tamén foi saltada a casa do creco de Milmenda, concello de Acevedo do Rio (hoxe anexado Celanova), mataron o abade de Lobios, D.Facundo Mobilla.

No bando leirísmo distinguíronse algunas mulleres, que non repararon en empunhar o trabuco e a pistola, unha délas Magdalena Rodríguez, que atracou a reitoral das Brañas, en Toques (A Coruña), non obstante a muller de más sona dentro do bandoleirismo galego foi Pepa a Loba, que tamén fixo visitas a algúns destes lugares, entre eles a de Armenteira en Meis (Pontevedra). Porén hai que decir que os cregos defenderonse en máis unha ocasión de forma heroica, disparando polas troneiras destes salientábeis edificios, coma o cura de Fene, en Monterroso, don Antonio Agüieira, que aguantou durante horas o asedio da súa casa situada nun fermoso lugar, pero afastada dos vecinos, por iso tardaron en socorrolo.

OS CREGOS NA GUERRA CARLISTA

As reitorais volveron sentir o ulido da pólvora cando os cregos tomaron parte activa nos cambios políticos que se producían no Estado, participando a favor de unha causa ou

O MUNDO DAS PARROQUIAS

RECOLLIASE DENTRO DAS REITORAIS, NON SO O ECLESIATICO, SENON TAMEN O CIVIL. FORON ADEMAIS TESTEMUÑA OU VITIMAS DIRECTAS DE GUERRAS, DELICUENCIA E ILEGALIDADES

As casas reitorais podémolas considerar como edificios que estaban a medio camiño entre o esplendor do pazo e a casa grande popular, pois contaban con terreos propios para ser traballados, así eran as adegas para gardar viño e astullas no caso do gran, entre outros produtos, xa que o campesinado tiña por obriga entregar os amos e as primicias das colleitas.

Estas institucións ao ir dos anos cumpriron unha importante; Misión social, así os veciños acudían a elas na procura do párraco co fin de que administrase os auxilios espirituais aos fiéis ou xuntarse o correspondente número de cregos para unha función relixiosa. Encargándose o cura da mesma de reunir os demás compañeiros por proximidade xeográfica, estes grupos coñecíanse como os da táboa.

Unha vez que celebraban a ceremonia, na propia reitoral do crego que os chamara, tiñan lugar as interminábeis partidas de timba, o

tresillo e o xulepe como descanso da intensa labor levada a 20 aparte cabos responsos e cantos. A.-desta misión propriamente relixiosa, as reitorais eran como notariás e xestorías onde os cregos redactaban documentos de compra e venda, contratos de arrendamento e partillas entre outros escritos que arranxaban.

ALBERGUE DE OFICIOS DE TRANSITO

Dentro da misión social destes establecementos estaba a de facer as veces de albergue aos que realizaban oficios a nd a rego co m o : zarralleiros, quincalleiros e como non os afiadores para que as reitorais eran as súas ameixuas, palabres equivalente na súa lingua, o barallete, á pousada, até ó punto de que como di o refrán: "O afiador atopa na casa reitoral a súa pousada caroal". Mesmo nelas durmiron xenerais como aconteceu con Gutierrez de la Concha na de Santa María de Baamonde no concello de Teo (A Coruña), a véspera da batalla de Cacheiras para abafar a sublevación do coronel Solís, un dos mártires de Carral, contra o goberno entón presidido por Isabel II.

REITORAL DO PAU (GOMESENDE)

En la reitoral da igrexa do Pau (Gomesende), se reunieron los reis Fernando II de Galiza e León y Alfonso I